

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 15 grudzień 1951 | Nr 15 | Poz. 138—147

TREŚĆ

138

ZARZĄDZENIE Nr 130
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 listopada 1951 r.

w sprawie oszczędnego stosowania cementu i usprawnienia gospodarki cementu.

(L. dz. D.VII/3/6019/51)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 358 z dnia 12 września 1951 r. w sprawie oszczędnego stosowania cementu i usprawnienia gospodarki cementem (Biuletyn PKPG Nr 25, poz. 268) oraz z uwagi na konieczność zaostrzenia dyscypliny w zakresie najoszczędniejszego, technicznie i gospodarczo uzasadnionego stosowania i rozchodowania cementu zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zabrania się stosowania betonu nieuzbrojonego w ustrojach, które mogą być wykonane z innych mniej deficytowych materiałów, jak z cegły, kamienia łamanego, kamienia polnego i tp.

2. W przypadkach wyjątkowych dyrektor właściwego centralnego zarządu, sprawującego nadzór nad przedsiębiorstwem budowlanym, może, na pisemny wniosek nadzoru budowlanego, uzgodniony z biurem projektów, poparty szczegółowym uzasadnieniem nieodzownej konieczności — zezwolić na wykonanie ustroju z betonu nieuzbrojonego.

§ 2. 1. Stosowanie zaprawy cementowej, lub cementowo-wapiennej do wykonania murów z cegły, kamienia łamanego lub polnego oraz do wykonania robót tynkarskich jest dozwolone wyłącznie w przypadkach uzasadnionych względami statycznymi albo też wtedy, gdy uzasadniają to inne względy techniczno-konstrukcyjne, jak np. przy murach podziemnych, robotach elewacyjnych, układaniu płytek terrakotowych i tp.

2. W szczególności nie należy stosować zapraw cementowych do murów na dwóch ostatnich kondygnacjach, o ile względy statyczne na to pozwalają. Zaprawy cementowo wapienne o stosunku 1 : 1 : 6 oraz 1 : 1,5 : 8 należy uważać zgodnie z pkt. 2 PN/B-182. „Mury ceglane. Obliczenia statyczne" — jako równorzędne z zaprawą cementową o stosunku 1 : 5.

3. Konieczność stosowania zaprawy cementowej lub cementowo-wapiennej stwierdza protokólarnie komisja złożona z właściwego inspektora nadzoru, kierownika robót oraz przedstawiciela biura projektów, które opracowało dokumentację techniczną.

§ 3. 1. Zamiast fundamentów betonowych stosować należy w zasadzie pod obiekty budowlane fundamenty z cegły lub kamienia naturalnego, a w szczególności zabrania się stosowania ław betonowych dla fundamentów, których szerokość, nie przekracza szerokości spoczywających na nich ścian piwnicznych zwiększonych o 28 cm.

Jeżeli szerokość ławy fundamentowej jest większa od spoczywających na niej ścian piwnicznych:

1) nie więcej, niż 14 cm. tj. 7 cm. na każdą stronę — wówczas należy wykonywać ławę jako murowaną o wysokości 21 cm., szerokości odsadzek 7 cm. na zaprawie cementowo-wapiennej o stosunku składników 1 : 2 : 10 dla budynków do 5 kondygnacji nadziemnych oraz 1 : 1 : 6 dla budynków do 6 i 7 kondygnacji nadziemnych;

2) od 14 do 28 cm. tj. nie więcej niż 7 do 14 cm. na każdą stronę — wówczas murowana ława powinna być dwuodsadzkowa o całkowitej wysokości 42 cm. i wymiarach odsadzek 7 x 21 cm.

2. Należy ograniczyć do minimum produkcję prefabrykowanych kostek drogowych (trylinek), zwiększając lub podejmując we własnym zakresie produkcję kamienia łamanego, polnego, tłucznia i tp. materiałów w ilości wystarczającej do zastąpienia ustrojów betonowych kamiennymi.

3. W celu zmniejszenia produkcji wyrobów betonowych należy zastępować je wyrobami z ceramiki, silikatów, tworzyw wapienno-piaskowych i tp.

4. Dla uzyskania wymaganej marki betonu w większych elementach konstrukcyjnych przy zastosowaniu mniejszej ilości cementu, należy w miarę możliwości technicznych i posiadanego sprzętu, stosować jak najszerzej wibrowanie betonu na budowach.

§ 4. 1. Zabrania się stosowania w projektach na 1952 r. ustrojów z betonu nieuzbrojonego oraz zapraw cementowych. Odstępstwa od tej zasady dopuszczalne są jedynie w przypadkach uzasadnionych względami statycznymi lub techniczno-konstrukcyjnymi, co stwierdzić musi rada techniczna właściwego biura projektów.

2. Biura projektów obowiązane są do niezwłocznego zrewidowania projektów wykonywanych obiektów w następującym zakresie:

1) zastąpienia urządzeń zagospodarowania terenu (dróg, ramp, ogrodzeń i tp.) o konstrukcji betonowej lub żelbetowej, ustrojami niewymagającymi cementu lub zużywającymi cement w minimalnej ilości;

2) wyeliminowania używania cementu do zapraw i ograniczenia użycia go do przypadków wymienionych w § 2.

3. Kierownicy nadzoru budowlanego, w uzgodnieniu z biurem projektów, obowiązani są w ciągu dwóch tygodni od wejścia w życie niniejszego zarządzenia, spowodować korektę dokumentacji technicznej w myśl postanowień zawartych w § 1 — 3 oraz podać ją przedsiębiorstwu wykonawczemu do wiadomości i zastosowania.

§ 5. Produkcja żelbetowych baraków składanych, prefabrykowanych, może odbywać się wyłącznie za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 6. 1. Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji oraz Centralne Zarządy Bud. Miejskiego, sprawujące nadzór nad wydzielonymi i pomocniczymi zakładami betoniarskimi, dokonają w ciągu 4 tygodni od wejśca w życie niniejszego zarządzenia rewizji procesów technologicznych celem zmniejszenia ilości, bądź obniżenia marki stosowanego cementu do możliwie najniższych technicznie uzasadnionych granic.

2. Odpowiednie marki cementu należy stosować według następujących wytycznych:

1) **Cement murarski „150"**
Cementu murarskiego „150" należy używać do konstrukcji betonowych o małych wymiarach poprzecznych i podłużnych (wymiar poprzeczny do 30 cm., wymiar podłużny do 10 m. o wymaganej wytrzymałości „R_{28}" do 110 kg/cm²).
Jako zasadę należy przyjąć, że ze względu na brak stałości objętości, należy we wszystkich elementach, do których użyto cement murarski „150" stosować częste dylatacje.
Cementu murarskiego „150" należy używać w szczególności do:
a) betonów niekonstrukcyjnych,
b) betonów gruzowych i ceglanych,
c) podłoży betonowych (z wyjątkiem nawierzchni drogowych),
d) zapraw o wymaganej wytrzymałości „R_{28}" do 30 kg/cm².

2) **Cement portlandzki „250".**
Cementu Portlandzkiego „250" należy używać:
a) w konstrukcjach żelbetowych o wymaganej wytrzymałości „R_{28}" od 110 kg/cm² do 200 kg/cm² przy czym możliwe i wskazane ze względów oszczędnościowych jest użycie cementu „250" w konstrukcjach o wymaganej wytrzymałości „R_{28}" do 240 kg/cm² wymaga to jednak uprzedniego dokładnego laboratoryjnego zbadania składu mieszanki przed zamówieniem cementu;
b) w konstrukcjach prefabrykowanych o wymaganej wytrzymałości „R_{28}" do 240 kg/cm² przy czym możliwe i wskazane ze względów oszczędnościowych jest użycie cementu „250" w konstrukcjach prefabrykowanych o wymaganej wytrzymałości „R_{28}" do 280 kg/cm², wymaga to jednak uprzednio dokładnego laboratoryjnego zbadania składu mieszanki, przed zamówieniem cementu;
c) w wyrobach betonowych o wymaganej wytrzymałości od 110 kg/cm² do 280 kg/cm²;
d) przy wyrobie płyt wiórowo-cementowych.
Na równi z cementem portlandzkim należy stosować cement hutniczy „250", w szczególności dla robót fundamentalnych przy występujących wodach zakwaszonych oraz przy wykonywaniu większych bloków betonowych. Nie jest wskazane używanie go przy zimowych robotach budowlanych (małe ciepło wiązania).

3) **Cement portlandzki „350".**
Cementu portlandzkiego „350" należy używać tylko do ważnych i specjalnych robót żelbetowych, mianowicie:
a) w konstrukcjach żelbetowych o wymaganej wytrzymałości betonu „R_{28}" powyżej 240 kg/cm²;
b) w konstrukcjach żelbetowych o wymaganej wytrzymałości betonu „R_{28}" od 200 kg/cm² do 240 kg/cm² — w tych przypadkach, w których próby z cementem „250" nie dały pozytywnego rezultatu;
c) w konstrukcjach prefabrykowanych o wytrzymałości „R_{28}" powyżej 280 kg/cm²;
d) w konstrukcjach prefabrykowanych o wytrzymałości „R_{28}" od 240 kg/cm² do 280 kg/cm² — w tych przypadkach, w których próby z cementem „250" nie dały pozytywnego rezultatu;
e) w wyrobach betonowych o wymaganej wytrzymałości „R_{28}" powyżej 280 kg/cm²;
f) w konstrukcjach łupinowych;
g) w konstrukcjach narażonych na wstrząsy i uderzenia;
h) do pianobetonów.

§ 7. 1. W celu podniesienia technologii betonu na placu budowy dla uzyskania żądanej jego jakości przy użyciu niezbędnego minimum cementu — należy dozować składniki betonu wg przepisów podanych w instrukcji dla laboratoriów polowych.

2. Do czasu zaopatrzenia laboratoriów w pełny sprzęt, należy prowadzić badania sprzętem lub metodami prowizorycznymi podanymi w tejże instrukcji, np. zamiast zgniatania próbek — przy braku pras stosować beleczki próbne (wg. PN/B-196). Receptury ustalone w powyższy sposób, powinny być uwidocznione na tabliczkach na placu budowy.

3. Cement jako bardzo wrażliwy na wilgoć, należy przechowywać w suchych pomieszczeniach zamkniętych na pomostach drewnianych w odległości 0,5 m. od ścian w warstwach najwyżej po 12 worków.

Dla uniknięcia strat z powodu wietrzenia cementu, należy zawsze do robót wydawać cement wcześniej otrzymany.

§ 8. 1. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego, Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji oraz Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych zarządzą przeprowadzenie przynajmniej raz w miesiącu kontroli racjonalnej gospodarki cementem pod względem technologii, magazynowania, transportu, używania i rozdziału, przy czym za prawidłowe wykonanie betonu, zapraw cementowych i cementowo-wapiennych oraz gospodarki cementem odpowiedzialny jest kierownik budowy, bądź wytwórni.

2. Przy przyznawaniu nagród indywidualnych należy brać pod uwagę racjonalną i oszczędną gospodarkę cementem w myśl wyżej podanych zasad, nagradzając robotników, techników i inżynierów za uzyskane w tym kierunku oszczędności.

3. Równolegle z akcją o której mowa w ust. 2 Centralne Zarządy B.M. oraz Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych zarządzą przeprowadzenie na typowanych większych budowach akcji instrukcyjno-kontrolnej w zakresie dozowania cementu i gospodarki cementem przez trójki kontrolne, składające się z 2 pracowników technicznych obeznanych gruntownie z technologią betonu (np. absolwentów kursów Instytutu Techniki Budowlanej dla kierowników laboratoriów polowych) oraz przedstawiciela czynnika społecznego. Kierunek kontroli i wytyczne techniczne do ich przeprowadzenia opracuje Departament Techniki. Akcja przeprowadzenia w terenie powyżej kontroli, powinna być rozpoczęta nie później niż w 2 tygodnie po wejściu w życie niniejszego zarządzenia.

§ 9. Centralne Zarządy złożą w Departamencie Techniki Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli do dnia 20 grudnia 1951 r. zbiorcze sprawozdanie z wykonania niniejszego zarządzenia.

§ 10. W przypadkach naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia Ob. Ob. Dyrektorzy Centralnych Zarządów i Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych wyciągną w stosunku do winnych konsekwencje służbowe, a jeżeli czyn ma charakter przestępstwa, skierują doniesienie do właściwego prokuratora lub Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym w celu pociągniecia winnych do odpowiedzialności stosownie do obowiązujących przepisów.

§ 11. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1951 r.

2. Równocześnie uchyla się okólnik Nr 22 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 19.V.1951 r. w sprawie oszczędnego stosowania cementu (Dz. Urzęd. Nr 5, poz. 55).

Minister **R. Piotrowski**

139.

ZARZĄDZENIE Nr 132
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 14 listopada 1951 r.

w sprawie powołania komisji wzorcowych remontów sprzętu budowlanego.

(L. dz. D.VIII/2/2930/51)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 53 z dn. 13 lutego 1951 r. w sprawie przeprowadzenia wzorcowych remontów (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 62) zarządza się co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Departamencie Głównego Mechanika i Energetyka komisję wzorcowych remontów, zwaną w dalszym ciągu „Komisją przy Departamencie" — w następującym składzie:

Przewodniczący	— Dyrektor Departamentu Głównego Mechanika i Energetyka
Członkowie	— Główni Mechanicy Centralnych Zarządów lub wyznaczeni przez nich stali zastępcy. Przedstawiciel Departamentu Inwestycji oraz Zarządu Głównego Z.Z Prac. Bud. Cer. i Pokr. Z.

Komisja wybiera spośród swych członków zastępcę przewodniczącego i sekretarza technicznego.

§ 2. Dyrektorzy Naczelni Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód, oraz Dyrektorzy Naczelni Centralnego Zarządu Sprzętu i Mechanizacji B.M. i Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji, powołają w porozumieniu z Departamentem Głównego Mechanika i Energetyka przy Centralnych Zarządach komisje wzorcowych remontów, zwane w dalszym ciągu „Komisjami przy Centralnych Zarządach" w składzie —

Przewodniczący — Główny Mechanik Centralnego Zarządu

Członkowie — przedstawiciele przedsiębiorstw powołani przez Dyrektora Naczelnego Centralnego Zarządu oraz przedstawiciel Zarządu Głównego Związku P.B.C i P.Z.

Komisja wybiera spośród swych członków zastępcę przewodniczącego oraz sekretarza technicznego.

§ 3. Poleca się Dyrektorom przedsiębiorstw nadzorowanych przez centralne zarządy wymienione w § 2 — powoływanie na wniosek „Komisji przy Centralnym Zarządzie" — zakładowych komisji wzorcowych remontów, zwanych w dalszym ciągu „Komisjami Zakładowymi", w których na wniosek Komisji przy Centralnym Zarządzie przeprowadzane będą wzorcowe remonty .

W skład Komisji Zakładowych wchodzą:

Przewodniczący: — delegowany przez Komisję przy Centralnym Zarządzie spośród jej członków.

Członkowie: — pracownicy techniczni przedsiębiorstwa wyznaczeni imiennie przez Dyrektora przedsiębiorstwa stosownie do § 14 instrukcji P.K.P.G. o przeprowadzaniu wzorcowych remontów.

Komisja wybiera spośród swych członków zastępcę przewodniczącego oraz sekretarza technicznego.

§ 4. Zakres działania poszczególnych Komisji normuje instrukcja Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przeprowadzaniu wzorcowych remontów, wprowadzona zarządzeniem Nr 53 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 13 lutego 1951 r.

§ 5. Komisja przy Departamencie oraz Komisje przy Centralnych Zarządach wykonują prace objęte programem i opracowanym harmonogramem w ramach Komisji lub przez zlecenie — w granicach zatwierdzonych budżetów — opracowania poszczególnych zagadnień instytucjom lub rzeczoznawcom zarówno spośród ich członków jak i spośród osób z poza ich grona.

§ 6. Prace zlecone wykonywane na podstawie uchwały Komisji są płatne wg obowiązujących urzędowych stawek.

§ 7. Wydatki związane z pracami Komisji finansowane są przez jednostkę, przy której Komisja została powołana, w ramach jej zatwierdzonego budżetu.

§ 8. Posiedzenia Komisji nie są płatne i mogą się odbywać w godzinach urzędowych.

§ 9. 1. Komisja przy Departamencie opracuje regulamin swej pracy oraz program prac i przedstawi je Ministrowi do zatwierdzenia.

2. Regulaminy prac oraz programy opracowane przez Komisję przy Centralnych Zarządach po uzgodnieniu z komisją przy Departamencie Głównego Mechanika i Energetyka, zatwierdza Dyrektor Naczelny Centralnego Zarządu lub jednostki równorzędnej.

§ 10. Komisja przy Departamencie oraz Komisje przy Centralnych Zarządach uchwalą preliminarze, budżetowe, które zostaną zatwierdzone w przepisanym trybie.

§ 11. 1. Przewodniczący Komisji składają raz na miesiąc Przewodniczącemu Komisji wyższego szczebla sprawozdanie z całokształtu prac Komisji oraz z wykonania preliminarza budżetowego.

2. Przewodniczący Komisji przy Departamencie składa sprawozdanie Ministrowi oraz Przewodniczącemu Komisji przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego raz na kwartał.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 14 listopada 1951 r.

w/z Ministra **A. Wolski**

140.

ZARZĄDZENIE Nr 135

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 listopada 1951 r

w sprawie racjonalnej gospodarki materiałowej oraz walki z marnotrawstwem materiałów i robót w czasie ich wykonywania.

(L .dz. GM/2/6031/51)

W związku ze stwierdzonym nieprzestrzeganiem obowiązujących przepisów o oszczędnej gospodarce materiałowej oraz niszczeniem materiałów i wykonywanych robót — zarządza się, co następuje:

Nakłada się na dyrektorów naczelnych centralnych zarządów, dyrektorów przedsiębiorstw i kierowników jednostek wchodzących w skład przedsiębiorstw obowiązek przypomnienia pracownikom o obowiązujących zasadach w przedmiocie oszczędnej i racjonalnej gospodarki materiałowej i norm zużycia materiałowego, a w szczególności o:

a) Uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12.V.1950 r. oraz zarządzeniu Przewodniczącego P.K.P.G. z dnia 12.VII.1950 r. w sprawie zwrotu opakowań,
b) okólniku Nr 3 Przewodniczącego P.K.P.G., w sprawie zabezpieczenia i o odsprzedaży odpadków użytkowych, złomu, żelaza i metali oraz stopów,
c) zarządzeniu Ministra Budownictwa z dnia 11.V.1950 r w sprawie gospodarki materiałowej w magazynach i na placach budów,
d) zarządzeniu Nr 78 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18.VII.1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych remanentów materiałów w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli,
e) zarządzeniu Nr 13 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 6.III.1951 r. w sprawie gospodarki metalami nieżelaznymi.
f) zarządzeniu Nr 51 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 17.V.1951 r. w sprawie oszczędnej gospodarki drewnem na placu budowy.
g) okólniku Nr 17 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25.IV.1951 r. w sprawie oszczędnego stosowania cementu w budownictwie

§ 2. Pracowników winnych naruszenia przepisów o których mowa w § 1, należy pociągnąć do odpowiedzialności.

§ 3. Marnotrawstwem w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest wszelkie bezpośrednie i pośrednie działanie lub zaniechanie, powodujące całkowite lub częściowe zniszczenie materiałów i wykonywanych robót, względnie zmniejszenie ich wartości użytkowej itp.), jak również wadliwe, nieoszczędne i nieracjonalne zastosowanie i użycie materiału w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami i ustalonymi normami.

§ 4. W stosunku do pracowników, wymienionych w § 2, oraz osób winnych marnotrawstwa należy stosować m.in. następujące sankcje prawne:

a) upomnienie:
b) nagana:
c) zwolnienie z pracy na zasadzie art. 32 pkt. d) rozporządzenia Prezydenta R.P. z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych i art. 15 rozporządzenia Prezydenta R.P. o umowie o pracę robotników;
d) pozbawienie premii w całości lub części na zasadzie § 9 układu zbiorowego pracy w budownictwie.

W przypadkach rażącego marnotrawstwa wykazującego niedbalstwo i złą wolę sprawy należy kierować do prokuratora.

§ 5. 1. Kierownicy jednostek wykonawstwa budowlanego wyznaczą imiennie pracowników których zobowiążą do kontrolowania i zgłaszania wszelkich przekroczeń w zakresie gospodarki materiałowej oraz przypadków marnotrawstwa.

2. Obowiązek przeprowadzenia kontroli w tym zakresie oraz zawiadamiania właściwych władz spoczywa również na organach kontroli, inspekcji i bezpośredniego nadzoru.

§ 6. Kierownicy jednostek wykonawstwa budowlanego wprowadzą okresowe odprawy z pracownikami, poświęcone sprawie gospodarki materiałowej i walce z marnotrawstwem.

§ 7. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 grudnia 1951 r.

Minister **R. Piotrowski**

141

ZARZĄDZENIE Nr 136

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 listopada 1951 r.

w sprawie opracowania planów techniczno-ekonomicznych na rok 1952.

(L. dz. DI/1/8474/51)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 409 z dnia 24 października 1951 r. w sprawie opracowania planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw i innych jednostek planujących na 1952 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Niżej wymienione jednostki planujące względnie powołane przez nie zespoły opracują szczegółowe instrukcje branżowe, określające zasady opracowania planów techniczno-ekonomicznych:

Departament Planowania — dla przedsiębiorstw budowlano montażowych oraz specjalizowanych.

Departament Produkcji Pomocniczej — dla zakładów przemysłowych wydzielonych, podległych C. Z. Zakł. Pref. B. M. i C. Z. B. M.

Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego — dla biur projektowych.

Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" — dla Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych.

Centralny Zarząd Sprzętu i Mechanizacji Budownictwa Miejskiego — dla przedsiębiorstw warsztatowych i przedsiębiorstwa zaopatrzenia (materiałowego) i zakładów transportowych.

Departament Finansowy — część finansowa dla wszystkich instrukcji branżowych.

Pełnomocnik Akcji Robót Rozbiórkowych dla własnych zadań.

§ 2. Wskazówki dotyczące zasad opracowania poszczególnych części planów techniczno-ekonomicznych w różnych działach zostaną przesłane Departamentom i Centralnym Zarządom przez Departament Planowania.

§ 3. Opracowane instrukcje branżowe powinny być wstępnie uzgodnione z zainteresowanymi jednostkami planującymi Ministerstwa w terminie do dnia 30 listopada, przyczym poszczególne części instrukcji należy uzgadniać z przedmiotowymi komórkami planującymi.

§ 4. Opracowane przez Departamenty i Centralne Zarządy instrukcje branżowe, uzgodnione w ostatecznej redakcji, powinny być nadesłane w 10-ciu egzemplarzach Departamentowi Planowania, w terminie do dnia 5 grudnia b.r., który przedstawi je do zatwierdzenia.

Minister R. Piotrowski

142

ZARZĄDZENIE Nr 137

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 listopada 1951 r.

w sprawie dostaw i odbioru cegły pochodzącej z rozbiórki.

(L. dz. VII/3/6598/51)

Celem racjonalnego wykorzystania cegły pochodzącej z rozbiórki, zarządza się, co następuje:

1. Przedsiębiorstwa budowlane podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli przy odbiorze cegły rozbiórkowej obowiązane są przyjmować do 10% masy zamówionej cegły w połówkach i dziewiątkach.
2. Odsetek cegły w połówkach i w dziewiątkach, o którym mowa w ust. 1 liczyć należy przy transporcie kolejowym — loco stacja załadowcza, a przy odbiorze własnym transportem przedsiębiorstwa — loco środek transportowy na miejscu rozbiórki.
3. Przy zamówieniach cegły rozbiórkowej w ilościach przekraczających 50.000 sztuk, cegła ułamkowa (połówki i dziewiątki) powinna być przesyłana w ładunku pełnowagonowym — przy ilościach mniejszych winna być przesyłana wraz z cegłą całą, lecz ułożona osobno.
4. Przy ładunku cegły loco środek transportowy na miejscu rozbiórki cegła ułamkowa powinna być ładowana na osobny środek transportowy.
5. W sprawie zakresu stosowania cegły połówkowej i dziewiątki, należy przestrzegać zasad podanych w zarządzeniu Ministra Budownictwa z dnia 31.XII.1950 r. w sprawie wykorzystania na miejscu budowy gruzu uzyskiwanego z rozbiórki. (L. dz. IV/1/4667/50).
6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1951 r.

Minister R. Piotrowski

143

ZARZĄDZENIE Nr 138

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 listopada 1951 r.

w sprawie stosowania szkła ornamentowego.

(L. dz. VII/3/6885/51)

Celem zmniejszenia zużycia drewna zarządza się, co następuje:

§ 1. Biura projektowe obowiązane są stosować w projektach w szerszym zakresie, zamiast drewna — szkło, w szczególności: do drzwi wewnętrznych płycinowych i płytowych, naświetli, świetlików, do okien w klatkach schodowych, pomieszczeniach ustępowych.

Stosować należy szkło ornamentowe, jeżeli nie jest wymagana całkowita przezroczystość szyb.

§ 2. Kierownicy nadzoru, w uzgodnieniu z biurem projektów, obowiązani są w ciągu czterech tygodni od wejścia w życie niniejszego zarządzenia spowodować korektę dokumentacji technicznej pod kątem możliwości zastosowania szkła ornamentowego w myśl postanowień, zawartych w § 1 oraz podać ją przedsiębiorstwu wykonawczemu do wiadomości i zastosowania.

§ 3. Uchyla się okólnik Min. Odb. Nr 14 z dnia 21.IV 49 r. o stosowaniu szkła ornamentowego (Dz. U. Min. Odb. Nr 6, poz. 55) oraz ostatni ustęp pisma okólnego Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 3 z dnia 31.V.51 r. w sprawie przestrzegania przepisów o stosowaniu niektórych materiałów budowlanych, dotyczącego stosowania szkła ornamentowego (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 6, poz. 63).

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 29 listopada 1951 r.

Minister R. Piotrowski

144

OKÓLNIK Nr 43

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 7 listopada 19951 r.

w sprawie tymczasowych norm zużycia paliwa.

(L. dz. VII/1/6659/51)

Celem zapewnienia racjonalnej gospodarki paliwami stałymi, a w szczególności umożliwienia prawidłowego sporządzenia na rok 1952 planów zaopatrzenia produkcji budowlanej w paliwa stałe, — polecam stosować niżej podane tymczasowe normy zużycia paliwa:

1) przy wykonywaniu robót w warunkach zimowych.
   a) dla ogrzewania kruszywa i wody do betonu . 19 kg węgla na 1 m^3 betonu,
   b) dla ogrzewania piasku i wody do zaprawy . 3 kg węgla na 1 m^3 muru.
   c) dla ogrzewania 100 m.p. budowy piecykami żelaznymi 10 kg węgla na dobę,
   d) dla ogrzewania 100 m.p. budowy koksiakami 18 kg koksu na 1 dobę,
2) przy stosowaniu sztucznego mechanicznego osuszania budynku piecami Deuba — na 1000 m^3 kubatury budynku:
   a) w warunkach letnich 3.500 kg koksu
   b) „ zimowych . 4.000 kg koksu:
3) przy transporcie zewnętrznym zapomocą lokomotywek parowych w zależności od warunków lokalnych (wielkości spadków i t.p.) 140 — 180 kg węgla na 1000 tkm

Minister R. Piotrowski

145.

OKÓLNIK Nr 44

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 listopada 1951 r.

w sprawie wyrównania zaległości na odcinku kosztorysów dla inwestycji realizowanych w 1951 r.

(L. dz. DI/4/9016/51)

Szereg inwestorów nie dostarczył do tej pory kosztorysów, lub też nie zaktualizował istniejących kosztorysów przez wprowadzenie współczynnika K.

Ten stan rzeczy uniemożliwia wykonawcy normalne prowadzenie budowy, wystawianie prawidłowe rachunków przejściowych oraz rachunków ostatecznych — poza tym stwarza znaczne trudności finansowe, powodujące wejście przedsiębiorstwa wykonującego w kredyt zawiniony.

W związku z powyższym polecam:

1) Biura Projektowe podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli dostarczą Zjednoczeniom Budownictwa Miejskiego w terminie do dnia 1 grudnia 1951 r. wszystkie zaległe kosztorysy dla obiektów realizowanych w r. 1951, z równoczesnym zawiadomieniem inwestorów, że celem przyśpieszenia sprawy dokumentacja została wydana bezpośrednio
2) Biura Projektowe w terminie 3 dni od chwili otrzymania polecenia prześlą do właściwych Zjednoczeń Budownictwa Miejskiego wykazy kosztorysów, których w tym terminie nie mogą wykonać, w celu ewentualnego zlecenia ich wykonania pracownikom tych Zjednoczeń.
3) Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego, po otrzymaniu wykazów kosztorysów od Biur Projektowych, wyznacza swoich pracowników do wykonania tych kosztorysów, skierują ich do Biur Projektowych dla otrzymania zleceń i podkładów potrzebnych dla sporządzenia kosztorysów.
4) Biura Projektowe, wydając zlecenie ustala, że termin wykonania kosztorysu nie może przekraczać daty 15.XII. 51 r.
5) Wynagrodzenie za zlecone prace kosztorysowe oraz obliczanie współczynnika K wypłacą Biura Projektów według norm obowiązujących w tych Biurach z doliczeniem 5% na koszty nakładowe.
6) Za wykonanie niniejszego ponoszą osobistą odpowiedzialność Naczelni Inżynierowie „Miasto-Projektów" oraz Zjednoczeń Budownictwa Miejskiego.
7) W przypadku gdy dokumentacja techniczna wykonywana jest poza Biurami „Miasto-Projektów", Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego upoważnione są bezpośrednio do zlecenia wykonania kosztorysów pracownikom własnym na warunkach podanych w pkt. 5, po uzgodnieniu z inwestorem. Porozumienie z inwestorem powinno dotyczyć pokrycia kosztów sporządzania kosztorysów oraz zaakceptowania tych kosztorysów przez inwestora.

Minister R. Piotrowski

146.

OKÓLNIK Nr 45

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 listopada 1951 r.

w sprawie należności w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

(L. dz. D.XIII/3 5455/51)

Uchwałą Nr 616 Prezydium Rządu z dnia 18 sierpnia 1951 r. w sprawie usprawnień do urlopu i do zwrotu kosztów przeniesienia w przypadku zmiany zakładu pracy oraz w sprawie uprawnień do urlopu w związku z powołaniem do służby wojskowej (Mon. Pol. Nr A-77, poz. 1070) została uchylona instrukcja Nr 11 Ministerstwa Budownictwa z dnia 27 września 1950 r. (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 13, poz. 162).

Wobec powyższego w przypadku służbowego przeniesienia pracowników przez jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli należy od dnia 31 sierpnia 1951 r. stosować — przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 279).

Minister R. Piotrowski

147.

OKÓLNIK Nr 48

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 listopada 1951 r.

w sprawie ustalenia promieni wyjazdów dla samochodów osobowych w resorcie Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. CZZ BM/73/37/35/51)

W związku z § 2 okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 19 z dnia 22 maja 1948 r. w sprawie używania osobowych pojazdów mechanicznych oraz w związku z pismem Prezydium Rady Ministrów L. dz. P.4245/47 z dnia 20 listopada 1950 r., — ustalam dla samochodów osobowych promień wyjazdów służbowych jak następuje:

1. dla Zarządu Centralnego Min. Bud. Miast i Osiedli
Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego,
Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego Warszawa
Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego Śląsk
Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego Zachód
Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego Południe
Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego Północ
Centralnego Zarządu Sprzętu i Mechanizacji
„ „ Budowy Miast i Osiedli „ZOR"
„ „ Biur Projektowych
„ „ Robót Instalacyjnych
„ „ Prefabrykacji
Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych
Urzędu Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych
Instytutu Urbanistyki i Architektury
Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego
granice administracyjne m. st. Warszawy. (Monitor Polski Nr A-60, poz. 809).
2. dla Zjednoczeń nadzorowanych przez CZBM Warszawa — granice administracyjne m. st. Warszawa.
3. dla Zjednoczeń nadzorowanych przez CZMB — Zachód
Południe
Północ
CZ Sprzętu i Mechan.
granice administracyjne miast będących siedzibami poszczególnych Zjednoczeń, (przedsiębiorstw) z wyjątkiem Zjednoczenia Gdańsk, dla którego ustala się dodatkową trasę: Gdańsk — Sopot — Gdynia.
4. dla Zjednoczeń CZBM Śląsk — granice administracyjne miasta będącego siedzibą Zjednoczenia oraz dodatkowe trasy:
   a) dla Zjedn. Bytom: Bytom — Tarnowskie Góry i Bytom Chorzów
   b) dla Zjedn. Sosnowiec: Sosnowiec — Katowice — N. Tychy
   c) dla Zjedn. Gliwice: Gliwice — Zabrze — Ruda Śląska.
5. dla Delegatury CZZ BM w Katowicach promień 30 km. od granic administracyjnych miasta Katowic.
6. dla Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych nadzorowanych przez Centralny Zarząd Budowy Miast „ZOR" — granice administracyjne miasta będącego siedzibą DROR oraz dodatkowa trasa:
dla Dyrekcji Nowa Huta: Mogiła — Kraków
dla Dyrekcji w Katowicach promień 50 km. od granic administracyjnych miasta Katowic.
7. dla Zjednoczeń nadzorowanych przez Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych — granice administracyjne miasta będącego siedzibą Zjednoczenia.
8. dla Przedsiębiorstw Projektowania „Miastoprojekt" nadzorowanych przez Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego — granice administracyjne miasta będącego siedzibą przedsiębiorstw oraz dodatkową trasę dla „Miastoprojekt" Północ: Gdańsk — Sopot — Gdynia.
9. dla Zakładów nadzorowanych przez Centralny Zarząd Prefabrykacji — granice administracyjne miasta będącego siedzibą Zakładu oraz dodatkowe trasy dla:
   a) Zakł. Mech. w Solcu Kuj.: Solec — Kuj. Bydgoszcz
   b) Stolarni Mech. w Wołominie: Warszawa — Wołomin
   c) Dyrekcja Wytw. Lekkich „Siporex" Nr 2 w Solcu Kuj.: Solec. Kuj. — Bydgoszcz.

10 dla Wojewódzkich Zarządów Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych — granice administracyjne miasta będącego siedzibą Zarządu.
11 dla Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych — granice powiatów, które leżą w zasięgu działania przedsiębiorstw.
12 dla Delegatur Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych — granice administracyjne miast będących siedzibami Delegatur.
13 dla Państwowych Ośrodków Szkolenia Zawodowego posiadających w etacie samochody osobowe — granice administracyjne miast będących siedzibami tych ośrodków.

Wyjazdy poza ustalony promień wyjazdu mogą odbywać się na podstawie wystawionej delegacji na samochód, podpisanej przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia (Przedsiębiorstwa, Zakładu).

Dyrektorzy przedsiębiorstw są odpowiedzialni za udzielenie delegacji na użycie samochodu poza ustalony promień wyjazdu wydanej bez dodatkowego uzasadnienia.

W Centralnych Zarządach upoważniam Naczelnych Dyrektorów do podpisywania delegacji na samochód. Dla samochodów będących w dyspozycji Samodzielnego Wydziału Gospodarczego Ministerstwa delegację podpisuje Naczelnik Wydziału Gospodarczego po akceptacji wyjazdu przeze mnie lub Podsekretarza Stanu.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1951 r. (Równocześnie tracą moc zarządzenia wydane w tej sprawie L. dz. I-3278/3/48, I-4928/3/48 i I-V3/4925/50).

Minister R. **Piotrowski**

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw R. P. ogłoszono:

W Nr 56 z 5.XI.51 r. poz. 388 rozporządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z 11.X.51 r. zmieniające rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu o obrocie i gospodarowaniu żelastwem, druzgiem żeliwnym oraz złomem metali i stopów nieżelaznych.

W Nr 57 z 9.XI.51 poz. 391 ustawę z 30.X.51 o Polskiej Akademii Nauk;

W Nr 58 z 13.XI.51 poz. 400 ustawę z 31.X.51 o przekazaniu Ministrowi Kultury i Sztuki zakresu działania Ministra Oświaty w przedmiocie bibliotek i zbiorów bibliotecznych; poz. 404 obwieszczenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 6.X.51 w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z 4.II.50 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-90 z 25.X.51 r. poz. 1235 Zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 21.VIII.51 r. w sprawie tymczasowego powierzenia przewodniczącym wojewódzkich Komisji planowania gospodarczego terenowej koordynacji przewozów; poz. 1237 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 24.IX.51 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia kierowców i ich pomocników, obsługujących pojazdy o napędzie gazogeneratorowym; poz. 1238 zarządzenie Ministra Finansów z 10.IX.51 r. w sprawie przekazywania lub wypłacania przez jednostki budżetowe walut obcych;

poz. 1239 zarządzenie Ministra Finansów z 26.IX.51 w sprawie rozliczeń za dostawy i usługi z jednostkami budżetowymi;

poz. 1240 zarządzenie Ministra Finansów z 4.X.51 w sprawie zasad przeprowadzania inwentaryzacji;

poz. 1241 zarządzenie Ministra Finansów z 10.X.51 w sprawie rozliczeń zakładu Ubezpieczeń Społecznych z jednostkami budżetowymi.

W Nr A-91 z 26.X.51 r. poz. 1254 uchwałę Nr 709 Prezydium Rządu z 13.X.51 w sprawie odbywania i finansowania praktyk zawodowych uczniów szkół zawodowych oraz praktyk studentów wyższych uczelni w r. 1952;

poz. 1255 uchwałę Nr 713 z 13.X.51 Prezydium Rządu zmieniającą uchwałę w sprawie rozdysponowania mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska na cele publiczne;

poz. 1257 zarządzenie Nr 159 Prezesa Rady Ministrów z 6.X.51 zmieniające zarządzenie w sprawie przynależności administracyjnej i trybu przekazywania szkół zawodowych;

poz. 1260 zarządzenie Ministra Finansów z 13.X.51 w sprawie sposobu i zasad pokrywania odszkodowania za przymusowo wykupione nieczynne maszyny przemysłowe;

poz. 1261 zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 18.IX.51 w sprawie utworzenia Instytutu Łączności.

W Nr A-92 z 31.X.51 poz. 1268 uchwałę Nr 732 Prezydium Rządu z 22.X.51 w sprawie wykorzystania remanentów obudowy i dekoracji pozostałych po wystawach i targach;

poz. 1269 uchwałę Nr 735 Prezydium Rządu z 22.X.51 w sprawie odpisania z ksiąg rachunkowych przedsiębiorstw uspołecznionych niedoborów materiałowo-towarowych;

poz. 1270 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. i Ministra Finansów z 23.X.51 zmieniające zarządzenie w sprawie finansowania w r. 1951 wydatków organizacyjno-rozruchowych w nowobudujących się przedsiębiorstwach i zakładach lub w powstających nowych oddziałach istniejących przedsiębiorstw lub zakładów;

poz. 1271 zarządzenie Ministra Finansów z 13.X.51 w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązków kasjerów w przedsiębiorstwach uspołecznionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego

KOMUNIKAT II

wydane zostały a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 131 z 10.XI.51 L. dz. D.V/3/3378/51 w sprawie zmiany zarządzenia Nr 71 w sprawie szczegółowej organizacji finansowej i systemu finansowego jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 133 z 5.XI.51 L. dz. VI/1/173/51 w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji w 1951 r. w przedsiębiorstwach.

Zarządzenie Ministra Nr 134 z 16.XI.51 D.VI/3/180/51 w sprawie usprawnienia systemu rachunkowości w przedsiębiorstwach.

Akty te zostały rozesłane w odbitkach na powielaczu

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Al. Stalina 26.

Warunki prenumeraty Dz. Urz. Min. Bud.: prenumerata roczna — 18 zł. lub półroczna — 10 zł. 50 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu dziennika. Wszelkie należności za Dziennik Urzędowy należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. w Warszawie Nr I — 1683/431 — „Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Administracja Dziennika Urzędowego".

Cena 1 zł.

Drukarnia Akcydensowa. W-wa. Tamka 3. 3.500.
Zam. 3153. 30.XI—12.XII—51 2-B-46047